

Festen; en kalabas med palmevin

En høvding, der regerede over mange landsbyer, besluttede sig for at holde en stor fest for hele sit folk. Han sendte bud til alle landsbyerne for at bekendtgøre begivenheden. Hans budbringere meddelte folk, at festen ville finde sted på den og den dag, og bad hver især medbringe en kalabas med palmevin.

Festdagen kom. Folk badede og iførte sig deres bedste tøj. De gik til høvdingens landsby og mange hundrede mænd med deres familier fyldte veje og stier. De samlede sig foran høvdingens hus, og der blev trommet og danset. Hver mand gik, så snart han trådte ind i festsalen, med sin kalabas hen til en stor lerkrukke og hældte sit bidrag af palmevin ned i den.

Nu var der en mand, som meget gerne ville deltage i festen, men han havde ingen vin at tage med. Hans kone sagde "Hvorfor køber du ikke noget palmevin hos vinbonden, som har masser af vin?" Men manden svarede: "Hvad? Skulle jeg bruge penge for at kunne deltage i en fest, som er gratis? Nej, der må være en anden udvej!" Og lidt efter sagde han til konen: "Hundreder og atter hundreder af mennesker vil hælde deres vin i høvdingens krukke. Kan én kalabas vand ødelægge så meget vin? Hvem vil kunne mærke forskel?" Og så fyldte han sin kalabas med vand og gik med de andre til høvdingens landsby. Ved ankomsten så han de andre hælde deres vin i en stor krukke og han gik hen og hældte vandet i. Derefter hilste han på høvdingen. Så gik han hen hvor mændene sad, og satte sig og ventede på, at vinen skulle blive serveret.

Da alle gæsterne var ankommet, gav høvdingen sine tjenere ordre til at fylde alles kopper. Kopperne blev fyldt, og alle ventede på signalet til at drikke. Manden, som kun havde medbragt vand, var utålmodig, for der er ikke noget så forfriskende som palmevin! Høvdingen gav tegn og alle gæsterne førte deres kopper til munden. De smagte. De smagte en gang til. Og hvad de smagte var ikke palmevin, men vand! For hver enkelt af dem havde tænkt: "En kalabas vand kan da ikke ødelægge en stor krukke god palmevin!" Og hver enkelt af dem havde fyldt sin kalabas ved vandkilden. Så den store lerkrukke indeholdt ikke andet end rent vand, og det var vand, de måtte nøjes med ved høvdingens fest. Derfor siger folk i Cameroun: "Hvis der kun bringes vand med til festen, ja så må der drikkes vand".

Det er en både sjov og også tankevækkende historie. Det tankevækkende er jo, at smagen af vandet skuffer så meget selvom festdeltagerne jo bare drikker det, de fortjener at drikke. På samme måde er det med fællesskab alle steder og også i FDF. Tænk over, hvad du selv bringer med til fællesskabet. Vil du bringe vand eller god palmevin? Vil du bringe surhed, fjendskab og sladder? Eller vil du bringe kærlighed, opmærksomhed, godt humør og venskab?